

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/80/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212200497
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212200497.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Kušník, advokát a konateľ, proti odporcovi: V. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., X. XX, t. č. na neznámom mieste, zast. Mgr. Janou Barancovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zast. HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 1.200,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 31. 10. 2012 č. k. 10C/23/2012-75, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 16,11 eura na účet HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1, 3 OSP zastavil predmetné konanie pre späťvzatie návrhu navrhovateľom učené písomným podaním zo dňa 23. 08. 2012. Navrhovateľovi podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vrátil súdny poplatok v sume 65,37 cestou príslušného daňového úradu. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1, § 146 ods. 2, § 137 a § 150 ods. 1 OSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania vo výške 165,69 eura a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť ich vedľajšiemu účastníkovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V tejto súvislosti zdôraznil, že k späťvzatiu návrhu došlo po vznesení námietky premlčania pohľadávky navrhovateľa vedľajším účastníkom. Mal za to, že vedľajší účastník vo veci riadne hájil práva účastníka na strane ktorého vystupuje a okolnosť, či sa dal v konaní zastúpiť právnym zástupcom je na jeho voľbe. Rovnako tak skutočnosť, že úkony, ktoré urobil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo zastúpené právnym zástupcom. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tak podľa § 146 ods. 2 OSP priznal náhradu trov konania v celkovej výške 165,69 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 61,41 eura (prevzatie vecí, písomné vyjadrenie zo dňa 10. 05. 2012), 2 x 7,63 eura režijný paušál, t. j. v sume 138,08 eura zvýšenej o 20 % DPH v sume 27,61 eura. Priznanú náhradu trov konania v celkovej výške 165,69 eura zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, len v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a nepriznania vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za podané odvolanie. Mal za to,

že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyiac združenie má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, pričom malo možnosť využívať aj podporu určenú ministerstvom. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Konštatoval, že združenie nemá vedomosť o prejednávanej veci, paušálny vstup do konania navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Uzavrel, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 OSP. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/35/2012, sp. zn. 13Co/40/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012 a v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že námietka premlčania nebola daná, ani nemohla byť daná, je právnu námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávných predpisov, pričom je pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný, ako neboli úspešní ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky. Nepriznaním náhrady trov konania by súd priamo poprel rovnosť podmienok v konaní navrhovateľa a zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných v § 93 ods. 4 OSP a znemožnil by mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Pokiaľ by súd chcel aplikovať argumenty navrhovateľa na všetky konania, nemohol by pre prípad plného úspechu v konaní navrhovateľa priznať jemu náhradu trov konania, pretože aj navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a navrhovateľ je v konaniach zastúpený taktiež advokátom. Dôvodil, že v konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, majúci za to, že súd správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 OSP. Vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal totiž plný úspech a z titulu právneho zastúpenia mu vznikli trovy konania. Dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom, a preto mu súd správne priznal náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP. S poukazom na ust. § 93 ods. 2-4 OSP a § 3 ods. 4, 5, § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uzavrel, že prejednávaná vec je typickým spotrebiteľským sporom a popieranie práva na právne zastúpenie označil za účelové a zjavne nesprávne, odporujúce zákonu SR a predpisom EÚ. Svoj záver argumentačne podporil i viacerými rozhodnutiami odvolacích súdov v Prešove, v Žiline, v Banskej Bystrici, v Trenčíne, v Nitre a v Košiciach, ktoré mu priznali právo na náhradu trov konania. Uzavrel, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na aplikáciu ust. § 150, táto by bola možná len v prípade, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom tohto konania bol návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 13. 01. 2012, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.200,80 eura s príslušenstvom z titulu poskytnutého úveru na základe zmluvy o poskytnutí flexipôžičky č. 433396 uzatvorenej medzi právny predchodcom navrhovateľa- Y. banka a.s. a odporcom dňa 03. 12. 2004. Odporca úver riadne neplatil, prečerpál účet, pričom splátky úveru nehradil riadne a včas, a preto ho navrhovateľ vyzval na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia pohľadávka navrhovateľa predstavovala sumu 1.200,81 eura. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 07. 06. 2012 spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, Fedinova 9 oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu a vznieslo námietku premlčania. V nadväznosti na to navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 28. 08. 2012 zobral späť svoj návrh na začatie konania a žiadal predmetné konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 19. 09. 2012 si vedľajší účastník na strane odporcu vyčíslil trovy konania v celkovej sume 213,50 eura. Preskúmaným uznesením súd prvého stupňa zastavil predmetné konanie a navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 65,37 eura. Žiaden z týchto výrokov odvolaním dotknutý nebol, v dôsledku čoho nadobudli právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania je takto len

navrhovateľom napadnutá časť, týkajúca sa trov konania, ktorou súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporu náhradu trov konania vo výške 165,69 eura a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť ich vedľajšiemu účastníkovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska. Dôsledkom späťvzatia návrhu navrhovateľa bolo právoplatne zastavené konanie, ktoré s ohľadom na zhora uvedené závery bolo zavinené navrhovateľom, a preto súd prvého stupňa na rozhodnutie o trovách konania správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 prvej vety OSP.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník; účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24), pričom ako zástupcu si vždy môže zvoliť advokáta (§ 25 ods. 1 OSP). Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje (§ 25 ods. 2 OSP).

Citované ust. § 93 ods. 4 OSP výslovne upravuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti v konaní ako účastník. Z uvedeného je teda možné vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 OSP bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) iba v prípade, ak takéto právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej i právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR (teda aj súdy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Z princípu rovnosti účastníkov, t.j. rovnosti procesných strán vyplýva, že každý účastník konania má mať rovnakú možnosť voľby v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností. Preto za situácie, že odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania, toto právo vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu.

Odvolačný súd posudzujúc prejednávajúcu vec v zmysle vyššie uvedených záverov a citovanej právnej úpravy dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti. Niet totiž sporu o tom, že aj vedľajší účastník sa môže dať zastupovať

advokátom a v prípade vzniku práva na náhradu trov konania mu v zásade treba priznať právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s bránením práva hlavného účastníka - odporcu, na strane ktorého vystupuje. Bol teda naplnený zákonný predpoklad podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Odvolací súd argumentáciu navrhovateľa vo svojom odvolaní ohľadne aplikácie ust. § 150 OSP na danú vec považuje za nedôvodnú, nakoľko aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy len v prípadoch, keď sú splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo z časti neprizná. Musí však ísť o výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. V danej veci navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť až po tom, ako vstúpil do konania vedľajší účastník, a preto nie je možné uzavrieť, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní bola nedôvodná a neúčelná. Súd prvého stupňa preto správne priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktorých výšku určil v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy právneho zastúpenia boli reprezentované odmenou advokáta za 2 úkony právnej služby (prevzatie veci a písomné vyjadrenie zo dňa 10. 05. 2012) pri hodnote sporu 1.200,80 eura po 61,41 eura (§ 10 ods. 1 cit. vyhlášky), náhradou hotových výdavkov 2 x 7,63 eura (§ 15a, 16 ods. 3 vyhlášky), t. j. v sume 138,08 eura zvýšená o 20 % DPH v sume 27,61 eura. Úhrnom tak trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú priznanú sumu 165,69 eura.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na plný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní mu priznal náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 8,30 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky- tarifná hodnota veci v odvolacom konaní 165,69 eura znížená o jednu polovicu) a náhradu hotových výdavkov 1 x 7,81 eura (§ 15a, § 16 ods. 3 cit. vyhl.). Priznanú náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 16,11 eura je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.